

AAN AMSTERDAM

DOOR

MARTIN PERMYS.

Ik heb u stilaan liefgekregen.
Nu ben ik ook uw rustig kind;
Ik weet uw eeuwigdroeven regen,
Ik weet den hartklop van uw klokken;
Ik weet, wanneer uw nacht begint;
Ik weet het duister van uw stegen
En al uw witte meeuwenvlokken;
Ik heb u stilaan liefgekregen.

Gij kent de liefde en kent den dichter. —
Toen, in die dagen van geschrei,
Uw zonfeesten meewarig zwegen
Omdat er treurnis was in mij,
Toen troosttet gij, en 'k lei mij dichter
Aan 't hart dat ik heb liefgekregen.

Uw zwaren, diepfluweelen luister
Spreidt gij vrijgevig mij ten toon,
Wanneer uw grachten zwart bewegen
En 'k stil naar uwen avond luister.
— Wij hebben om elkanders Schoon
Stilaan elkander liefgekregen. ---
